

DECIZIE

7 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

în următoarea componentă :

Președintele ședinței, judecătorul – Svetlana Filincova,

judecătorii – Galina Stratulat, Nicolae Craiu, Iurie Bejenaru, Dumitru Mardari

examinând recursul declarat de OCN „Corporația de Finanțare Rurală” Societate pe Acțiuni,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de OCN „Corporația de Finanțare Rurală” SA împotriva Victoriei Petrachi privind încasarea datoriei de plată conform contractului de împrumut, încasarea dobânzii restante și dobânzii de întârziere, încasarea penalității de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 mai 2020 prin care s-a respins apelul declarat OCN „Corporația de Finanțare Rurală” Societate pe Acțiuni și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 23 octombrie 2019,

c o n s t a ț ă :

La 19 martie 2019, OCN „Corporația de Finanțare Rurală” S.A. s-a adresat în instanța de judecată cu cerere de chemare în judecată către Victoria Petrachi, privind încasarea datoriei de plată conform contractului de împrumut, încasarea dobânzii restante, dobânzii de întârziere, încasarea penalității de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, în baza cererii de împrumut din 18 octombrie 2017, Petrachi Victoria a primit de la S.A. „Corporația de Finanțare Rurală” (redenumită în O.C.N. „Corporația de Finanțare Rurală” S.A. la 19.12.2018) un împrumut în sumă de 4 297,00 lei, cu scadența 18 octombrie 2019, conform contractului de împrumut nr. 123/191/2017 din 18 octombrie 2017.

Împrumutul a fost acordat pentru achitarea bunului cumpărat de pârât de la „Smart Click” S.R.L.

Suma împrumutată a fost transferată de reclamant la contul bancar al vânzătorului în baza Ordinului de plată nr. 2410 din 20 octombrie 2017.

Ca urmare, pârâtul s-a obligat să ramburseze împrumutul în rate și să plătească dobânda aferentă conform graficului indicat în contract, p. 4.1.

Pentru încălcarea termenelor de rambursare a împrumutului și de plată a dobânzii, pârâtul s-a obligat să achite dobândă de întârziere, p. 7.1.1. și/sau respectiv penalitate, p. 7.1.2.

Până în prezent, pârâtul a efectuat plăți în sumă totală de 3 153,01 lei.

Ultima achitare a avut loc la 24 mai 2018.

Astfel, la 13 martie 2019, datoria contractuală acumulată de pârât față de reclamant constituia 3 650,40 lei, care era formată din: împrumutul curent - 1432,36 lei, împrumutul restant -895,20 lei, dobânda de întârziere- 647,78 lei, dobânda restantă -393,85 lei, în total datoria de 3 650,40 lei.

Reclamantul solicită încasarea de la Petrachi Victoria a sumei de 3 650,40 lei cu titlu de datorie contractuală și taxa de stat în sumă de 270 lei.

Reprezentantul reclamantului, prin cererea privind concretizarea pretențiilor depusă în data de 3 septembrie 2019, a menționat că pentru înștiințarea pârâtului cu privire la ședința de judecată din 23.10.2019, ora 14:30, reclamantul a suportat cheltuieli de citare publică în sumă de 310 lei, care solicită a fi încasate de pârât. După ce a fost acționat în judecată, pârâtul nu a efectuat nici o plată.

Astfel, datoria contractuală a crescut pe baza dobânzii și dobânzii de întârziere. La 23 octombrie 2019, datoria contractuală constituie suma de 4 547,04.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 23 octombrie 2019, a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată.

S-a încasat de la Petrachi Victoria în beneficiul OCN „Corporația de Finanțare Rurală” S.A., datoria restantă la împrumut în mărime de 2 327,56 lei, dobânda restantă în mărime de 1 024,01 lei, dobânda de întârziere în mărime de 914,26 lei, sume rezultate din neonorarea obligațiilor prevăzute de contractul de împrumut nr. 123/191/2017 din 18.10.2017, cu titlu de cheltuieli pentru citarea publică a părții 310,00 lei și cu titlu de cheltuieli a taxei de stat 270,00 lei, iar în total 4 845,83 lei (patru mii opt sute patruzeci și cinci lei 83 bani).

În rest pretențiile înaintate de către OCN „Corporația de Finanțare Rurală” S.A. față de Petrachi Victoria, au fost respinse.

Pentru a hotărî astfel, instanța a conchis că, raporturile juridico-obligaționale a părților sunt reglementate de contractul de împrumut semnat la 18 octombrie 2017, nr.123/191/2017.

Conform condițiilor contractuale, împrumutul s-a acordat pe un termen de 24 luni.

Reclamanta și-a executat obligația de a-i acorda pârâtei Petrachi Victoria suma de 4297 lei, fapt probat prin înscrisurile administrate la dosar, pe când, aceasta nu și-a executat obligația de a restitui împrumutul acordat în termenii conveniți.

Conform raportului privind plățile efectuate, Petrachi Victoria a efectuat plăți în sumă totală de 3.153,01 lei, ultima achitare a avut loc la 24 mai 2018.

Petrachi Victoria urma să achite și o dobândă aferentă în mărime de 1890,48 lei conform graficului indicat în pct. 4.1. al contractului.

Ultima a achitat o dobândă în mărime de 866,47 lei potrivit raportului privind plățile efectuate.

Instanța a reținut că, dobânda stabilită prin contractul de împrumut se află într-o relație rezonabilă cu rata de bază a Băncii Naționale a Moldovei și astfel pârâta

urma să restituie suma împrumutului și dobânda contractuală, mărime de 1024,01 lei, la fel și dobânda prevăzută de 942 din Codul civil în mărime de 914,26 lei.

Cu referire la pretenția privind încasarea penalității instanța a reținut că, aceasta este urmează a fi respinsă ținând cont de prevederile art. 942 alin.(4) din Codul civil.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 28 octombrie 2019, OCN „Corporația de Finanțare Rurală” SA a declarat apel, împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 23 octombrie 2019, solicitând admiterea apelului, casarea parțială a hotărârii instanței de fond, în partea pretențiilor respinse, cu emiterea unei hotărâri de admitere a pretențiilor respinse.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 mai 2020, a fost respins apelul declarat de OCN „Corporația de Finanțare Rurală” S.A. și s-a menținut hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 23 octombrie 2019.

La 14 iulie 2020, OCN „Corporația de Finanțare Rurală” S.A. a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 mai 2020 solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 23 octombrie 2019 în partea respingerii acțiunii și emiterea unei hotărâri noi de admitere integrală a acțiunii.

În motivare a invocat că, nu este de acord soluția instanțelor ierarhic inferioare.

Instanța de apel a examinat cauza superficial, a încălcat și a aplicat eronat normele de drept material, inclusiv normele privind aplicarea legii civile în timp.

Din cauza neelucidării circumstanțelor de la p. 1) - p. 3), instanța de apel și prima instanță nu au soluționat problema aplicării legii civile în timp conform art. 7 Cod civil în redacția în vigoare din 01.03.2019 și art. 38 din Legea nr. 133 din 15.11.2018 privind modernizarea Codului civil și modificarea unor acte legislative (în continuare - Legea nr. 133/15.11.2018).

La determinarea legii civile aplicabile penalității de întârziere, instanța de apel și prima instanță nu s-au condus de art. 7 Cod civil în redacția în vigoare din 01.03.2019, potrivit căruia Codul civil în redacția în vigoare din 01.03.2019 nu este aplicabil în privința penalității din speță, fiindcă calcularea acesteia a fost sistată la 28.02.2019 înainte de intrarea în vigoare a Codului civil modernizat, care nu are efect retroactiv asupra penalității calculate până la 28.02.2019 inclusiv.

Instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată la determinarea legii civile care guvernează obiectul material litigios.

N-au fost aplicate art. 7 alin. (1)-alin. (4) Cod civil în vigoare din 01.03.2019 și art. 38 din Legea nr. 133/15.11.2018. Prima instanță, deși a invocat în finalul hotărârii art. 38 din Legea nr. 133/15.11.2018, i-a dat o interpretare eronată, care nu a fost corectată de către instanța de apel sesizată prin cererea de apel.

Art. 432 alin. (2) lit. b) Cod de procedură civilă - a fost aplicată legea care nu trebuia să fie aplicată.

La judecarea pretenției privind încasarea penalității, instanța de apel și prima instanță au aplicat art. 942 alin. (4) Cod civil în redacția în vigoare din 01.03.2019, care la 28.02.2019 nu era în vigoare și nu se aplică retroactiv în privința penalității calculate până la 28.02.2019.

Modul în care instanțele judecătorești ierarhic inferioare au aplicat art. 942 alin. (4) Cod civil, contravine: art. 7 alin. (1)-alin. (4) Cod civil redacția în vigoare

din 01.03.2019; 2) art. 38 din Legea nr. 133/15.11.2018; 3) principiului neretroactivității legii civile; și 4) principiului securității raporturilor juridice civile.

Instanța de apel și prima instanță au aplicat art. 942 alin. (4) Cod civil în vigoare din 01.03.2019, care, din motivele expuse mai sus, nu trebuia să fie aplicat la judecarea pretenției privind încasarea penalității de întârziere.

Instanța de apel și prima instanță nu trebuiau să aplice art. 624 alin. (1) și art. 625 alin. (1) Cod civil, în vigoare până la 01.03.2019, în motivarea soluțiilor de respingere a cerenței privind încasarea penalității, or, penalitatea revendicată întrunește condițiile de valabilitate stabilite prin normele materiale aplicabile speței.

Art. 432 alin. (2) lit. c) Cod de procedură civilă, legea a fost interpretată eronat.

Decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe sunt lipsite de certitudine și putere de convingere în contextul în care pretenția privind încasarea penalității s-a respins pe motiv de nulitate, iar clauza penală din contract nu a fost lovită de nulitate în rezultatul controlului judecătoresc efectuat în două grade de jurisdicție.

La verificarea temeiniciei și legalității hotărârii primei instanțe în partea contestată, instanța de apel nu a corectat aplicarea eronată prevederilor art. 719 lit. f) Cod civil de către prima instanță, or, în speță, pretenția privind încasarea penalității este întemeiată pe art. 624, art. 625 Cod civil și p. 7.1.2. din contractul de împrumut, care nefiind respinse sau desființate de prima instanță sau instanța de apel, constituie temeiuri suficiente de admitere a pretenției privind încasarea penalității și prevalează în raport cu invocarea art. 719 lit. f) Cod civil ca temei de respingere a pretenției privind încasarea penalității.

Prevederile art. 942 alin. (4) Cod civil în vigoare din 01.03.2019 se aplică numai dacă obligația de bază este purtătoare și de dobândă de întârziere, și de penalitate, caz în care creditorul are dreptul de a alege fie dobânda de întârziere, fie penalitatea. Și invers, dacă obligația de bază este purtătoare numai de dobândă de întârziere, cum este în speță, atunci creditorul poate cere numai dobânda de întârziere conform art. 942 alin. (1) și alin. (2) Cod civil în vigoare din 01.03.2019, nefiind aplicabil alin. (4) al art. 942.

Prima instanță a interpretat eronat art. 38 din Legea menționată în sensul că art. 942 Cod civil redacția în vigoare din 01.03.2019 se aplică retroactiv în privința penalității revendicate, care se referă la perioada de până la 01.03.2019, fiind calculată până la 28.02.2019, iar instanța de apel prin menținerea hotărârii primei instanțe, a validat modul eronat de interpretare și aplicare a normei materiale.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 26 mai 2020.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cererea de recurs a fost declarată la 14 iulie 2020, respectiv, în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre

necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Astfel, la 28 iulie 2020, instanța de recurs a comunicat intimatului recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței în termen de o lună de la data primirii scrisorii, corespondența fiind returnată instanței cu mențiunea plecat (f. d. 105).

Până la data examinării recursului, intimatul referință nu a depus.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 23 septembrie 2020 recursul declarat de OCN „Corporația de Finanțare Rurală” S.A. a fost considerat admisibil.

Potrivit art. 441 și art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului, verificând în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

În temeiul art. 444 din Codul de procedură civilă, prezentul recurs se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Verificând argumentele invocate în cererea de recurs pe baza materialelor din dosar, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis, cu casarea parțială a deciziei instanței de apel din următoarele considerente.

În corespundere cu art. 445 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

Din ansamblul probelor Colegiul reține că, la 19 martie 2019, OCN „Corporația de Finanțare Rurală” S.A. s-a adresat în instanța de judecată cu acțiune privind încasarea datoriei derivată din contractul de împrumut încheiat între părți la 18 octombrie 2017.

Datoria reclamantului este formată din: 1432,36 lei cu titlu de datorie, 895, 20 lei cu titlu de împrumut restant, 647,78 lei cu titlu de dobândă de întârziere, 393,85 lei cu titlu de dobândă restantă, 281,21 lei cu titlu de penalitate.

Examinând cauza instanța de fond a admis parțial acțiunea, respingând pretenția privind încasarea sumei de 281,21 lei cu titlu de penalitate, în temeiul art. 942 alin.(4) din Codul civil, iar instanța de apel a considerat soluția corectă și legală.

Instanța de recurs menționează că această concluzie este un greșită, în cauză nefiind aplicabile prevederile 942 alin.(4) din Codul civil.

Între S.A. „Corporația de Finanțare Rurală” și Petrachi Victoria a fost încheiat contractul de împrumut nr. 123/191/2017, prin care SA „Corporația de Finanțare Rurală” a acordat debitorului un împrumut din produs de creditare Smart în sumă de 4297 lei, pentru un termen de 24 de luni, termenul final de rambursare fiind 18 octombrie 2019.

Potrivit art. 867 alin.(1) Cod civil (în redacția de până la 01 martie 2019) prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părți (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să

restituie banii în aceeași sumă sau bunuri de același gen, calitate și cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date.

Art. 872 alin. (1) Cod civil (în redacția de până la 01 martie 2019) stipulează că, în cazul în care împrumutatul nu restituie în termen împrumutul, împrumutătorul poate cere pentru întreaga sumă datorată o dobândă în mărimea prevăzută la art.619 dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

La caz, potrivit cauzelor contractuale părțile au stabilit că, debitorul va rambursa împrumutul, va plăti dobândă și comisioane, iar în cazul încălcării graficului de plăți debitorul va achita dobândă de întârziere și o penalitate.

În condițiile art. 624 alin. (1) și (3) Cod civil (în redacția de până la 01 martie 2019), clauza penală (penalitatea) este o prevedere contractuală prin care părțile evaluează anticipat prejudiciul, stipulând că debitorul, în cazul neexecutării obligației, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun.

Clauza penală poate fi stipulată în mărime fixă sau sub forma unei cote din valoarea obligației garantate prin clauza penală sau a părții neexecutate.

Deci, clauza penală este aceea prevedere prin care o persoană, dă asigurării pentru executarea unei obligații în termen.

Potrivit pct. 7.1.2 al contractului părțile au stabilit o penalitate în mărime de 1% pentru zi de întârziere a plății dobânzii și comisiunilor aferente împrumutului.

Așadar, din cauza neonorării obligațiilor contractuale de achitare a ratelor în termen, la depunerea acțiunii în instanța de judecată reclamantul a calculat debitorului o penalitate la dobânda restantă până la data de 28 februarie 2019, în mărime de 281,21 lei.

În corespundere cu art. 7 alin. (1) din codul civil legea civilă nu are caracter retroactiv. Ea nu modifică și nici nu suprimă condițiile de constituire a unei situații juridice constituite anterior, nici condițiile de stingere a unei situații juridice stinse anterior. De asemenea, legea nouă nu modifică și nu desfășurează efectele deja produse ale unei situații juridice stinse sau în curs de realizare.

Ținând cont de faptul că, OCN „Corporația de Finanțare Rurală” S.A. a solicitat încasarea penalității calculată până la 28 februarie 2019, situație care a fost în curs de realizare până la modificarea Codul civil, nu s-a stins caracterul obligatoriu al situației juridice de până la modificare și ca urmare, nu este modificată de nouă lege, adoptată din 01 martie 2019.

Astfel, art. 942 alin. (4) Cod civil în vigoare din 01 martie 2019 nu se aplică retroactiv în privința penalității calculată conform Codul civil în redacția de până la 01 martie 2019.

Art. 942 alin. (4) Cod civil în vigoare din 01 martie 2019 reglementează că, în cazul în care s-a stipulat o clauză penală, creditorul poate să ceară, la alegere, fie dobânda de întârziere calculată conform dispozițiilor prezentului articol, fie penalitatea pentru întârziere. De asemenea, creditorul poate cere despăgubiri pentru prejudiciul cauzat în partea neacoperită de dobânda de întârziere.

În speță, dobânda de întârziere s-a calculat conform p. 7.1.1. al contractului de împrumut, iar penalitatea s-a calculat la dobânda restantă, în temeiul p. 7.1.2. și ca urmare, sunt incidente prevederile art. 624 alin. (1), 625 alin. (1) din Codul civil (în redacția de până la 01 martie 2019).

Posibilitatea de alegere stipulată de art. 942 alin. (4) Cod civil în vigoare din 01 martie 2019 se aplică numai situațiilor juridice începând cu momentul intrării în vigoare, 01 martie 2019.

Prin urmare, efectele care s-au produs sub imperiul prevederilor legii vechi, încetează de la data intrării în vigoare a normei noi.

Conform art. 38 din Legea privind modernizarea Codului civil și modificarea unor acte legislative nr. 133 din 15 noiembrie 2018 dispozițiile art.623²⁰–623²³ din Codul civil, introduse prin Legea nr.133/2018, se aplică, începând cu 1 martie 2019, și obligațiilor izvorâte din contracte încheiate înainte de 1 martie 2019 sau din alte temeuri survenite înainte de 1 martie 2019.

Reieșind din prevederile normei menționate, dispozițiile art.942 din Codul civil, nu se aplică și în cazul în care penalitatea a fost calculată până la data de 28 februarie 2019. Or, prevederile legii civile sunt aplicabile situațiilor juridice începând cu data de 01 martie 2019.

Deci, instanța de apel eronat a considerat a fi aplicabile dispozițiile art. 942 alin.(4) Cod civil în vigoare de la 01 martie 2019, având în vedere faptul că, raportul juridic a luat naștere înainte de apariția normei respective, iar principiul neretroactivității legii civile noi reprezintă o regulă juridică în conformitate cu care legea civilă se aplică numai raporturilor juridice ce au luat naștere după intrarea ei în vigoare.

La caz, pentru perioada calculării penalității, prevederile art. 942, Cod civil nu erau în vigoare și respectiv, nu pot fi aplicate situațiilor de până la 01 martie 2019.

Cu referire la pretenția reclamantului privind încasarea penalității se reține următoarele :

Potrivit calculelor anexate, Petrachi Victoria n-a achitat în termen ratele conform graficului stabilit prin contractul de împrumut.

Conform art. 512 alin.(1) Cod civil, (în redacția de până la 01 martie 2019) în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestați, iar debitorul este ținut să o execute, iar conform art. 514 Cod civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Potrivit art. 572 alin.(2) Cod civil, (în redacția de până la 01 martie 2019) obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună credință, la locul și în momentul stabilit”.

În conformitate cu prevederile art. 602 alin.(1) Cod civil (în redacția de până la 01 martie 2019) în cazul în care nu execută obligația, debitorul este ținut să-l despăgubească pe creditor pentru prejudiciul cauzat astfel dacă nu dovedește că neexecutarea obligației nu-i este imputabilă.

Din conținutul art. 611 Cod civil (în redacția de până la 01 martie 2019) rezultă, că la determinarea întinderii prejudiciului se ține cont de interesul pe care creditorul îl avea în executarea corespunzătoare a obligației. Determinante pentru această estimare sunt locul și timpul prevăzute pentru executarea obligațiilor contractuale.

Conform art. 624 alin.(1) Cod civil (în redacția de până la 01 martie 2019) clauza penală (penalitatea) este o prevedere contractuală prin care părțile evaluează

anticipat prejudiciul, stipulând că debitorul, în cazul neexecutării obligației, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun.

Conform pct. pct.7.1.2 din contract, urmează obligativitatea plății clauzei penale în cazul neachitării la timp a plății dobânzii și comisioane, în mărime de 1 % din suma restantă pentru fiecare zi întârziată.

Potrivit calculului cererii de chemare în judecată, s-a calculat o clauză penală în sumă de 281,21 lei.

Restricții legale, conform art. 626 alin.(1) Cod civil, în încasarea clauzei penale nu s-au stabilit, or aceasta este prevăzută de contractul părților, iar perioada de calcul a clauzei penale nu depășește prescripția extinctivă, potrivit art. 268 Cod civil (în redacția de până la 01 martie 2019).

Prin urmare, pretenția reclamantei urmează a fi admisă cu încasarea de la Petrachi Victoria a clauzei penale în sumă de 281,21 lei.

În baza art. 432 alin.(2) lit. a) din Codul de procedură civilă se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

În concluzie, soluția instanțelor ierarhic inferioare a fost emisă cu încălcarea dispozițiilor norme de drept material care nu are relevanță juridică speței.

Cu referire la cheltuielile de judecată :

În sensul art. 82 din Codul de procedură civilă cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat și din cheltuielile de judecare a cauzei.

În condițiile art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Conform ordinului de plată nr.2401 din 9 decembrie 2019 anexat la materialele dosarului rezultă că OCN „Corporația de Finanțare Rurală” Societate pe Acțiuni, pentru examinarea cauzei în instanța de apel a achitat taxa de stat în mărime de 202,50 lei, iar prin ordinul de plată nr.782 din 23 iunie 2020 se confirmă achitarea taxei de stat pentru examinarea cauzei în instanța de recurs în mărime de 135 lei.

Totodată, prin cererea depusă la 6 octombrie 2020, OCN „Corporația de Finanțare Rurală” Societate pe Acțiuni a solicitat încasarea sumei de 372 lei cu titlu de cheltuieli de judecată aferente citării publice a intimatului în instanța de apel.

Astfel, urmează a fi încasat de la Petrachi Victoria în beneficiul OCN „Corporația de Finanțare Rurală” Societate pe Acțiuni suma 337,50 lei cu titlu de cheltuieli de plata taxei de stat, pentru examinarea acțiunii în instanța de apel și recurs și suma de 372 lei cu titlu de cheltuieli de judecată aferente citării publice a intimatului în instanța de apel.

Din motivele expuse, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, de a casa parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, în partea respingerii pretenției cu privire la încasarea penalității și în aceasta parte urmează de adoptat o hotărâre nouă de admiterea a cerinței în cauză.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de OCN „Corporația de Finanțare Rurală” Societate pe Acțiuni.

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din 26 mai 2020 și hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 23 octombrie 2019, adoptate în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de OCN „Corporația de Finanțare Rurală” SA împotriva Victoriei Petrachi privind încasarea datoriei de plată conform contractului de împrumut, încasarea dobânzii restante și dobânzii de întârziere, încasarea penalității de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată în partea respingerii pretenției privind încasarea penalității și în aceasta parte se adoptă o hotărâre nouă prin care :

Se încasează de la Petrachi Victoria în beneficiul OCN „Corporația de Finanțare Rurală” Societate pe Acțiuni suma de 281 (două sute optzeci și unu lei, 21 bani) lei, cu titlu de penalitate.

Se încasează de la Petrachi Victoria în beneficiul OCN „Corporația de Finanțare Rurală” Societate pe Acțiuni suma de 337,50 (trei sute trei zeci și șapte) lei și 50 bani, cu titlu de cheltuieli de plata taxei de stat, pentru examinarea acțiunii în instanța de apel și recurs, și suma 372 lei (trei sute șaptezeci și doi lei), cu titlu de cheltuieli de judecată aferente citării publice a intimatului în instanța de apel, în total suma de 709,50 (șapte sute nouă lei 50 bani).

În rest, decizia Curții de Apel Chișinău din 26 mai 2020 și hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 23 octombrie 2019, se mențin.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Nicolae Craiu

Iurie Bejenaru

Dumitru Mardari